

Yttre aspekter av dyrkan

av Salman al-Oadah

Varje del av kroppen har någon form av dyrkan att utföra. Låt oss ta ögonen som exempel. Ögonen dyrkar Allah genom att titta på det som de är beordrade att titta på.

Allah säger: "Hava de då ej tagit himlarnas och jordens rike och allt vad Gud skapat i betraktande..." (Koranen, al-A'râf, 7:184. Zetterstéens översättning) "Säg: 'Gå ut i världen och se [spåren som visar] vad slutet blev för dem som gjorde sanningen till lögn.'" (Koranen, al-An'âm, 6:11)

Att använda synens gåva kan vara ett sätt att dyrka. Det är dyrkan att se på Allahs skapelse och förundra sig över dess perfektion. Det är dyrkan att använda sina ögon för att läsa och förvärva kunskap.

Öronen har också ett bestämt sätt att dyrka. De används för att lyssna på sådant som behagar Allah, som koranrecitation, hågkomsten av Hans namn, och förvärvandet av kunskap. Det är därför som Allah säger: "... ditt öra och ditt öga och ditt hjärta skall [alla en Dag] tillfrågas om detta." (Koranen, al-Isrâ', 17:36)

Profeten – frid vare med honom – har berättat för oss att Allah säger: "Min tjänare fortsätter att komma mig närmare med frivilliga handlingar av dyrkan tills jag älskar honom, och om jag älskar honom, blir jag hans

hörssel med vilken han hör, och hans syn med vilken han ser.” [2] – vilket betyder att han hör och ser bara sådant som behagar Allah.

Även händerna har dyrkan att utföra. De ger till välgörenhet och är engagerade i många goda handlingar. De används för att avfärda det onda. Profeten – frid vare med honom – sade: ”Vem än av er som ser något felaktigt utföras bör ändra på det med sina händer. Om han inte kan göra det, då [bör han ändra det] med sin tunga.

Om han inte kan göra det, då åtminstone i sitt hjärta, och det är den svagaste tron.” [3] Att hälsa på sina bröder och skaka hand med dem är dyrkan, eftersom detta tar bort synder och renar hjärtat.

Det samma kan sägas om alla fysiska ansträngningar som utförs för Allahs skull, som att kämpa för att försvara tron mot islams fiender.

En troende kvinna är inte annorlunda än en man i det avseendet. Hennes dyrkan är utförd med hennes egna händer. Dessutom kan hennes omsorg om sina barn och allt arbete hon utför i hemmet adderas till listan med goda gärningar. Dessa gärningar hamnar under lydnad till Allah. De är medel för att komma nära Honom likaväl som för att göra sin make nöjd.

Även fötterna har sin del av dyrkan bestämda för sig. Med dem går tillbedjaren till de dagliga bönerna i moskén och till fredagsbönen. Allah säger: ”Det är Vi som uppväcker de döda till nytt liv och som låter skriva ned allt vad de har gjort och spåren som de efterlämnar; ja allt är infört i en öppen bok.” (Koranen, Yâ sîn, 36:12)

När stammen Banû Salamah ville flytta för att komma närmare moskén, sade Profeten – frid vare med honom – åt dem att stanna i sina dåvarande hem, och han förklarade för dem att varje steg de tar när de promenerar till moskén blir nedtecknat hos Allah. Han sade: ”Era hem nedtecknar spåren ni lämnar efter er.” [4]

Och Allah beskriver i Koranen hur nedteckningen går till ”... en skrift hos min Herre; min Herre far ej vilse och glömmar ej.” (Koranen, Tâ hâ, 20:54. Zetterstéens översättning)

Allah säger även: ”Det är Han som har skapat jorden för att tjäna er: färdas då över dess vidder...” (Koranen, al-Mulk, 67:15) Att färdas runt i världen och fundera över lärdomen som finns att finna där är dyrkan i vilken fötterna kan delta.

Så som kroppsdelarnas fromhet finns nämnd finns även dess synder.

Ögonens synd är att titta på förbjudna saker. Öronens synd är att lyssna på baktal, förtal, skvaller, förbannelser, musik och annat som missbehagar Allah. Tungans synd är att yttra lögner, att baktala, att förtala, att skvallra och att uttala förbannelser, och att göra sig löjlig över de troende. Händernas synd är att stjäla, utnyttja andra och att synda mot muslimerna. Fötternas synd är att gå i riktning mot synden, om det så är i hemmet, på marknadsplatsen eller i ett främmande land. Allt detta är kroppsdelarnas synder.

Se hur Ma'n b. 'Aws skryter på vers om hur han tryggat sina kroppsdelar från synd, han varken sträcker sina händer mot synden eller låter sina fötter föra honom mot olydnad inför Allah:

Vid ditt liv! Jag har aldrig sträckt mina händer mot tvivelaktiga affärer.

Inte heller har mina fötter någonsin burit mig mot förtal.

Aldrig har min hörsel eller min syn lett mig dit.

Inte heller har mina tankar och idéer fört mig hit.

Jag vet att ingen bedrövelse någonsin drabbat mig.

Som inte har bedrövat någon ung man i gångna tider.

Tungan är en av de främsta delarna hos människan, eftersom bland dess andaktsövningar inkluderar så nobla gärningar som hågkomst och lovprisning av Allah, recitationen ur Koranen och påbudandet av det rätta och förbudandet av det som är orätt.

Med hjälp av detta kan vi förstå varför de formella bönerna är en av de främsta formerna av dyrkan, eftersom dessa böner kräver hängivenhet från varje del av kroppen.

Ögonen deltar i dyrkan genom att fästa blicken på den punkt där pannan placeras under nedfallandet.

Öronen deltar i dyrkan under bönen genom att lyssna på imamens recitation med stilla koncentration. Allah säger: "Lyssna därför uppmärksam när högläsning ur Koranen pågår - kanske kommer [Gud] att visa er barmhärtighet." (Koranen, al-A'râf, 7:204)

Profeten - frid vare med honom - sade: "När imamen reciterar, lyssna på honom under tystnad." [5]

Armarna och benen deltar i dyrkan när personen som förrättar bönen står upp, bugar, faller ned och sitter. Tungan deltar i dyrkan genom att minnas och lovprisa Allah och genom att recitera ur Koranen.

På det sättet ödmjukar sig hela kroppen inför Allah och deltar i dyrkandet av Honom, vilket gör bönen till en av de främsta formerna av hängivenhet.

Det är därför anmärkningsvärt att trots bönens oerhörda förtjänster har Allah riktat följande hot mot vissa människor som utför bönen. Han säger: "Det skall gå dem illa som ber utan att deras hjärtan deltar i bönen, de som vill ses [och berömmas] men som vägrar [sin medmänniska] även den minsta hjälp!" (Koranen, al-Mâ'ûn, 107:4-7)

Av detta förstår vi att det som spelar någon roll inte endast är de yttre rörelserna i bönen, eftersom människorna som dessa verser riktar sig till beskrivs som människor som förrättar bönen. Fastän de ber hotas de med att det ska gå dem illa, vilket betyder att de kommer att bli straffade i det nästkommande livet. Detta på grund av att de bara utförde bönen med sina kroppar medan deras hjärtan saknade ödmjukhet och hängivenhet. Deras kroppar var uppradade i moskén i raderna av tillbedjande människor. Deras ansikten var vända mot Mecka men deras hjärtan var riktade mot något annat, angelägna endast om att vinna beröm från människorna och att vinna deras förtroende eller andra världsliga fördelar.

Allah beskriver sådana människor med följande ord: "Och då de reser sig för att be, reser de sig i sakta mak för att ses och berömmas av människorna men har sällan Gud i tankarna." (Koranen, an-Nisâ', 4:142)

Källa

al-Oadah Salman, 20 Ways to Show Off [www]. Hämtat från <<https://www.islamtoday.com/english/book/showoff/20.pdf>> den 21 september 2003. 2 Sahîh al-Bukhârî (6502) 3 Sahîh Muslim (49) 4 Sahîh Muslim (665) 5 Sahîh Muslim (404)